

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 32. Erudita contentio circa novam methodum scribendi hebraice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

in Saxonia, & de Præconum officio edidit, ubi illos Prædicantes, qui contra noxia dogmata e suggestu demant, acriter insectatur, & fatetur quod moderni Lutheranae Ecclesiae a Papistarum Ecclesia fuerint mutati, & quod Ludimagister, si copiosus est communicantium confluxus unacum Pastore S. Cænam ruri administrare queat, rejicit quoque baptemalem exorcismum, & commentum Poli Calvinistaë librum, sæpius preces pro defunctis esse fundendas docet &c. Obiit die 24. Maij annuatus septuaginta duos.

§. XXXII.

Erudita contentio circa methodum scribendi Hebraice.

Hoc item anno levis inter Hebraicæ linguæ Cultores contentio exarsit. Illius occasionem præbuit doctissimus quidam Cathedralis Ambianensis Ecclesiae Canonicus, nomine Franciscus Masclefus, qui Grammaticam Ebraicam a punctis, aliisque inventionibus Masoreticis liberam edidit, hujusmodi linguæ verba legendi modum faciliorem reddere studuit; cum enim Ebraicum cum idioma literis, quas *vocales* vocant, careat, ac propterea in earum

defectum (ut ipse existimabat) Judæi Sæc. XVIII.
 multa puncta invenissent, Masclefus A. C. 1732.
 ejusmodi punctorum difficultatem sub-
 laturus, novam sine his legendi metho-
 dum excogitavit, & ubi punctum esset
 efformandum, latinam vocalem substi-
 tuit, v. g. ut hoc verbum Bedal
 בֵּדַל legi posset, illud sic scripsit בֵּא בֵּדַל.

Placuit non paucis eruditis forte ob no-
 vitatem, commoditatemque magis,
 quam utilitatem, hæc Masclesiana me-
 thodus, in plures etiam Scholas in-
 vecta. Ea de causa hæc ipsa Gram-
 matica Anno 1731. Parisiis iterato
 prælo prodiit, aucta tribus ejusdem
 instituti Grammaticis Chaldaica, Sy-
 riaca & Samaritana, in quarum tertio
 volumine Auctor suam methodum vin-
 dicavit, & ostendit, hac ratione faci-
 lius Chaldaicam &c. linguam addisci
 posse. Nihilominus hanc methodum
 P. Quarinus Benedictinus ex Congre-
 gatione S. Mauri acriter impugnavit,
 atque Auctori objecit, hanc methodum
 jam Anno 1658. ab Oliviero du Boullé
 inventam fuisse, ad quod Masclefus
 respondit, id se ignorasse, Oliverium
 tamen rem acu non tetigisse, nec hu-
 jus methodi necessitatem ostendisse.
 Paulopost e vivis decesserat Mascle-
 fus, quem tamen P. de la Blettrie
Hist. Eccles. Tom. LXXIV. N Ora.

Sæc. XVIII. Oratorii Presbyter utpote intimum dicitur
 A. C. 1732. cum suum defendendum suscepit, & Au

ctasque Quarini objectiones dicitur ver
 Huic quoque suppetias venit P. H. re
 bigant pariter Oratorii Presbyter qu
 dam Masclesi Discipulus, qui Parisi
 literis in defensionem sui Magistrum da
 anno excudi fecit librum, cui titulus An
Radices Hebraicæ sine punctis vocalibus seu
seu Dictionarium Hebraicum per radices seu
ubi juxta antiquos ac recentiores Interpretes,
omnia Chaldaica & Hebræa cum
Originalis S. Scripturæ verba explicata
 In hujus libri præfatione Auctor o
 ficat Historiam de vocalibus punctis me
 ac ostendere nititur, ea proprie ter
 vocalibus non esse habenda, & tia
 Esdræ ævo nec ante Talmud in pro
 fuisse, minus vero Moysen illorum que
 stitisse inventorem, Masorethas om
 artis criticæ pene ignaros fuisse, om
 etiam textui hebraico eo modo, mu
 Esdræ tempore verba fuissent pro
 tiata, puncta addidisse: His per
 Dictionarii sui usum edocet, totum
 opus in tres partes dispertitur, in
 rum prima radices Hebraicas explicat
 & non modo Magistrum suum, He
 præsertim Porturegienses in suis
 cibus græcis & latinis presse sequitur
 altera de Hebræorum punctis agit
 demum tertia pars origines Græcæ
 quæ

num. h. latinæ & Gallicas complectitur, ubi Sæc. XVIII.
 pit, o Auctor ea Græca, latina & Gallica A. C. 1732.
 s. d. verba indicat, quæ ex hebraico suam
 P. H. repetunt originem. Nec tamen pro-
 ter quæ p. terea Masclesiani systematis vindices
 i. Paris. prorsus intacti remansere; quippe P. Di-
 giffri. dacus de Quadros Madritensis Romæ
 ni. titu. Anno 1733. suum edidit *Enchiridion*
 vocali. seu manuale Hebraicum, ad usum Collegii
 r. r. r. Seminarii Madritensis in duas partes di-
 Intro. stributum, quorum altera Grammaticam
 ca. te. cum aliquot dissertationibus continet, al-
 xplicat. tera utrumque lexicon Hebræum & lati-
 actor. num. In hoc opere Author novam
 punc. methodum rejiciens propugnat, ve-
 opie. terem Hebraicorum verborum pronun-
 & d. im. tiationem penitus esse deperditam,
 orum. proin nil consultius esse, quam ut quin-
 has. que Vocales retinerentur, & præcipue
 iffe. omnes combinationes vocalis: e, Scheva
 do. ommitterentur, eoquod punctorum im-
 e. oron. mutationes nimis difficiles forent.
 perna. Summopere extollit vetustissimum li-
 otum. bellum hanc in rem Parisiis apud Egi-
 in. dium Corbinum Anno 1587. editum
 expli. sub hoc titulo: *Ad legenda & intelligen-*
 um. *da Hebræorum & Orientalium sine pun-*
 is. Ra. *ctis scripta.* Existimat, quod quisquis
 uitur. Hebraice scire percupit, hoc solo volu-
 agit. mine contentus fiat, in quo, si aliquamdiu
 Græca. & accurate se exercent, non dubium sit,
 100. quæm Hebraice penitus sit evasurus. De se
 N 2 etiam

Sæc. XVIII. *etiam hæc addit: pronuntio ingen*
 A. C. 1732. *quod mediocris plane homo ipse sim in*
 genere (sc. hebraicæ linguæ) quæ
per triginta retro annos, a quibus in
id jugiter excoluissim, non per facta
maiores Philosophicas & Theologicas
giter exspatiatus, potuissim forte modis
qui valentius. Sed tamen ne tenuitas
pateat contemptui, cuncta tentavi, ne
de me periculum facerem, num in re
modi penitus cacutirem. Idem ferme
petit in suis ad Trivoltienfes literis
Quarta reflexio est, inquit ipse, me
lasticis quæstionibus penitus aeditum,
rare, an in his, quæ hucusque dicta
locutus fuerim, an potius effutiverim
inepta protulerim &c.

§. XXXIII.

V. Catharina de Riccis Beata
Albo a Clemente XII. in-
scripta.

Jam per plurimos annos vita &
 racula Venerabilis Famulæ De
 tharinæ de Riccis Ordinis S. Domini
 Sanctimonialis in pluribus Cardinalium
 & Theologorum congregationibus
 citroque fuere discussa: cum a
 unanimi omnium suffragio comprobata
 essent hujus Virginis virtutes,
 gradu, ut vocant, heroico, nec